

Patriks kedelige dag

Patriks ældre brødre havde altid for travlt til ham.

Rebekah Jakeman
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Rumænien.

Patrik stirrede op i loftet, mens han lå henslængt på sin seng. Han kedede sig. Han havde allerede læst sine dyrebøger, hoppet på trampolinen og cyklet rundt i nabolaget. Hvad skulle han lave nu?

Patrik rejste sig og gik hen til sin storebror Daniels værelse. »Vil du lege med mig?« spurgte Patrik.

»Det kan jeg desværre ikke. Jeg er nødt til at studere,« sagde Daniel. Han så ikke engang op fra den bog, han læste i.

Patrik følte sit hjerte synke. Daniel studerede *altid*. Kunne han ikke tage en pause?

Tja. Daniel havde travlt, men Patrik kunne spørge sin anden bror, Simion. »Jeg keder mig. Kan du lege med mig?« spurgte Patrik.

»Nej, ikke i dag. Jeg skal ud med mine venner.« Simion tog sin jakke på og gik ud af hoveddøren.

Patrik var så vred! Hans hjerte bankede hurtigere. Hans ældre brødre havde *altid* for travlt til ham. Han løb op på sit værelse og smækkede døren.

Det er uretfærdigt! tænkte Patrik.

Han stampede med foden og faldt ned på sin seng. Hans bryst føltes stramt. Han kedede sig så meget! Men han var for vred til at tænke på noget, han kunne lave.

Så kom han i tanke om noget, han lærte i skolen. Hans lærer lærte dem, at når de tog dybe indåndinger, kunne det berolige dem.

»Det er svært at ordne noget, når man er vred,« havde hun sagt. Hvis han var roligere, kunne Patrik måske komme i tanke om en måde at løse sit kedsomhedsproblem på.

Så Patrik tog en stor, dyb indånding. Så tog han en til. Efter nogle få mere føltes hans bryst ikke længere så stramt. Men han vidste stadig ikke, hvad hun skulle lave.

Han satte sig op og så på billedet af Jesus Kristus på sin væg. Hvad ønskede han, at Patrik skulle gøre?

Patrik knælede ned. »Vor himmelske Fader, hjælp Daniel, mens han studerer,« sagde han. »Hjælp Simion med at have det sjovt med sine venner. Og

vær sød at hjælpe mig med ikke at kede mig så meget.«

Da Patrik var færdig med sin bøn, fik han en idé. Han skyndte sig ned til Daniels værelse.

»Daniel, kan vi lege sammen, når du er færdig?«

Daniel så op fra sin bog mod uret på væggen. »Jeg kan tage en pause om cirka 30 minutter. Så kan vi gå udenfor. Har du lyst til det?«

»Ja!« Patrik smilede og løb tilbage til sit værelse. Han fandt en dyrebog om tigere, som han godt kunne lide at kigge i. Da han havde læst i den et stykke tid, legede han bagefter med klodser. Inden længe var tiden gået, og han og Daniel var på vej mod skoven nær deres hus.

»Har du lyst til at lege krigere i rummet eller opdagelsesrejsende i junglen?« spurgte Daniel.

»Det er jeg ligeglad med. Jeg er bare glad for, at vi kan bruge tid sammen. Det er langt bedre end at kede sig,« sagde Patrik.

Daniel grinte. »At lege med dig er langt sjovere end at læse op til en prøve.«

Patrik var glad, da han og Daniel kravlede gennem græsset. Fordi han var faldet til ro, kunne han tænke klarere, så han kunne løse sit problem. Og vor himmelske Fader havde hjulpet ham til at blive mere som Jesus Kristus. Det viste sig trods alt at blive en god dag. ●

